

Sentència 24-00 DE 15 DE DESEMBRE DE 2000

Ponent : M.I. Sr. Yves PICOD

ANTECEDENTS DE FET

I.-RESULTANT: que Jaume N.G. va ser condemnat per Sentència del Tribunal de Corts de data 8 de gener de 1993 a la pena de quatre mesos de presó coincidint la presó ferma amb els dies que va romandre durant la instrucció de la causa i la resta condicional.

En data 7 de juny de 2000 va presentar al Tribunal de Corts un escrit demanant la cancel·lació d'aquells antecedents penals.

Per aute de 12 de juliol del 2000, el Tribunal de Corts no va donar lloc a la petició formulada per Jaume N.G. per no reunir els requisits exigits pels articles del Codi Penal.

II.-RESULTANT: que contra el citat aute interposà recurs d'apel·lació la representació lletrada de Jaume N.G., al·legant que el criteri que haurà d'observar-se per seguir el còmput establert de l'article 63-2 del Codi Penal és el temps de pena imposada, és a dir en aquest cas quatre mesos de presó. Sol·licita la interpretació més favorable d'aquest article, recolzant-se sobre el dret espanyol.

III.-RESULTANT: que el M.F. s'oposa al recurs basant-se en els requisits de l'article esmentat així com en la jurisprudència habitual dels tribunals andorrans.

FONAMENTS DE DRET

I.-CONSIDERANT: l'article 62 organitza un règim de rehabilitació legal, segons el qual, les persones condemnades obtindran d'ofici el benefici de la rehabilitació pel transcurs de 20 anys sense que el condemnat hagi reincidit. De tota manera l'article 63 instaura un règim de rehabilitació judicial per anticipació formulant tres requisits:

- 1.- l'haver satisfet en la mesura del que sigui possible la responsabilitat civil dimanant del delict i les despeses processals.
- 2.- de termini, variable segons les penes.
- 3.- de no haver comès cap delict dolós i d'haver observat bona conducta durant el període corresponent.

Finalment l'article 64 preveu que els terminis esmentats es computaran a partir de la data d'extinció de la pena.

II.-CONSIDERANT: que el termini previst per l'article 63.2 és de 10 anys per a les penes de presó de sis o més anys, el de 5 anys per a la resta de penes de presó per delictes majors dolosos; i de 3 anys per a les penes de presó per delict major culposos, per delictes menors i qualsevol altra pena no privativa de llibertat i de dos anys per les penes de contravencions penals.

III.-CONSIDERANT: la interpretació que fa la defensa quan considera que el criteri és el de la pena imposada i no de la pena màxima aplicable, és amb evidència més favorable al sentenciat. Però la "ratio legis", així com el dret comparat condueixen a considerar que el criteri no és el de la pena imposada sinó el de la pena aplicable, com ho ha consagrat la jurisprudència d'aquesta Sala.

En efecte si la pena efectiva és el criteri de l'article 64 del Codi Penal per la computació, és a dir que els terminis es computen a partir de la data d'extinció de la pena, el criteri de l'article 63.2 pren en consideració la gravetat de la pena encorreguda per tenir en compte els tipus d'infracció. Per exemple, a França, el termini és de 5 anys per les penes criminals, tres anys per les penes de delictes, un any per les penes de contravencions penals a partir de la data d'extinció de la pena. Al Principat d'Andorra l'esquema és el mateix i la única diferència és que no existeix distinció entre els delictes majors; per això el legislador va distingir a l'interior d'aquesta categoria molt ampla, segons el caràcter dolós o culpós i segons la pena encorreguda, introduint d'aquesta manera una jerarquia entre els delictes majors o dolosos que tenen una repercussió social molt variable.

Cal afegir què a més el Codi Penal espanyol no sembla fer una interpretació distinta, salvat pels delictes d'imprudència on fa expressament referència a la pena imposada.

IV.-CONSIDERANT: que la pena màxima pel delict de robatori és de deu anys segons l'art. 240 Codi Penal.

V.-CONSIDERANT: que per no haver transcorregut el termini legal procedeix desestimar el recurs d'apel·lació interposat, imposant al recurrent el pagament de les despeses processals causades.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

D E C I D I M

1.- Desestimar el recurs d'apel·lació interposat per Jaume N.G..

2.- Confirmar íntegrament l'Aute dictat pel Tribunal de Corts en data 12-7-00 en la causa núm. 87-F/92.

3.- Imposar al recurrent el pagament de les costes processals devengades pel recurs.

4.- Retornar la Causa al M. Iltre. Tribunal de Corts, amb certificació de la present Sentència, per al seu compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.